

FALU TINGSRÄTT
Enhet 1
1:10

DOM
2014-12-09
meddelad i
Falun

Mål nr: B 615-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Hamed Hosseini, 19950819-6277
c/o Yvonne Davidsson
Bomsarvet 130
781 68 Borlänge
Medborgare i Afghanistan

Offentlig försvarare:

Advokat Anders Karls
Advokatfirman Anders Karls AB
Sveagränd 4
784 33 Borlänge

Åklagare

Extra åklagare Olle Sohlberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Falun
Box 1740
791 14 Falun

Målsägande

Sekreteress A, se Partsbilaga sekretess
Sekreteress

Målsägandebiträde:

Advokat Linda Nyström
Appelli Advokater AB
Box 1305
791 13 Falun

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

- Våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st brottsbalken
- 2013-07-23

Påföljd m.m.

Skyddstillsyn med samhällstjänst 240 timmar. Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 11 månader ha dömts ut.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 102 791 23 Falun	Kullen 4	023-482 00 E-post: falu.tingsratt@dom.se www.falutingsratt.domstol.se	023-482 80	måndag - fredag 08:00-16:00

Särskild föreskrift: Hamed Hosseini ska genomgå den behandling som frivården finner lämplig.

Frivårdsenhet:

Frivården Dalarna

Övervakare:

Förordnas av frivårdskontoret

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Beslut**Skadestånd**

1. Hamed Hosseini ska utge skadestånd till målsäganden Sekretess A med 130 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 23 juli 2013 till dess betalning sker.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifterna om målsäganden Sekretess A:s identitet som föredragits bakom stängda dörrar ska bestå i målet.
2. Sekretessen enligt 22 kap 1 § och 43 kap 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifterna om vittnet Sekretess B:s personuppgifter som föredragits bakom stängda dörrar ska bestå i målet.

Brottsofferfond

1. Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anders Karls tillerkänns ersättning av allmänna medel med 55 630 kr. Av beloppet avser 39 556 kr arbete, 4 680 kr tidspillan, 268 kr utlägg och 11 126 kr mervärdesskatt.
  2. Linda Nyström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 47 835 kr. Av beloppet avser 33 495 kr arbete, 4 388 kr tidspillan, 385 kr utlägg och 9 568 kr mervärdesskatt.
  3. Kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN

Åklagaren har yrkat att Hamed Hosseini döms enligt följande gärningsbeskrivning.

Våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st brottsbalken, Hamed Hosseini

Hamed Hosseini har den 23 juli 2013 i Borlänge kommun genom våld tvingat målsäganden till vaginalt och analt samlag. Våldet har bestått i att Hamed Hosseini med sin kropp lagt sig över och tryckt ned målsäganden mot underlaget och att han vid upprepade tillfällen hållit för hennes mun samt att han med våld fört in sin penis i hennes slida och anal vilket tillfogat henne smärta, blödning, en analfissur samt ömhet.

Målsäganden har yrkat skadestånd från Hamed Hosseini med 155 000 kr, varav 125 000 kr för kränkning och 30 000 kr för sveda och värk. Ränta har yrkats enligt vad som framgår av domslutet.

UTREDNINGEN I MÅLET

Hamed Hosseinis inställning till åtalet och skadeståndsyrkandet

Hamed Hosseini har förnekat brott. Han har bekräftat att han och målsäganden haft samlag men uppgett att det varit frivilligt från målsägandens sida och att han inte utövat något våld.

Hamed Hosseini har motsatt sig att betala skadestånd. Om han döms enligt åtalet har han accepterat att betala skadestånd med 115 000 kr, varav 100 000 kr för kränkning och 15 000 kr för sveda och värk.

Bevisning

På åklagarens begäran har förhör ägt rum med målsäganden, med Hamed Hosseini samt med vittnena B och Yvonne Davidsson Esangbedo. På målsägandens begäran har också hållits vittnesförhör med psykoterapeuten Ann-Cathrin Westlén.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat följande.

- Rättsintyg (fup 70-72)
- Fotografier på målsäganden (tilläggsprotokoll, s. 6-8)
- Sakkunnigutlåtande från SKL (fup s. 72-75)
- Rapport från rättskemisk undersökning (fup s. 76-77)
- Journalkopia och fotografier avseende Hamed Hosseini ((fup s. 78)
- Utdrag från målsägandens blogg (fup s. 82-83)
- Undersökningsprotokoll avseende Hamed Hosseinis mobiltelefon (fup 89-104)
- Undersökningsprotokoll avseende målsägandens mobiltelefon (fup 105-112)
- Undersökningsprotokoll avseende målsägandens kläder
- Uppläsning av inspelade samtal (tilläggsprotokollet 6-7)

DOMSKÄL

Skuld- och rubriceringsfrågan

De hörda personerna har uppgett i huvudsak följande

Målsäganden

Familjehemmet ligger utanför Borlänge och drivs av Yvonne Davidsson Esangbedo. Sex-sju personer var placerade där. Målsäganden vistades där under juni-augusti 2013. Hamed Hosseini fanns där när hon kom dit.

Vittnet B vistades i familjehemmet hela tiden som målsäganden bodde där. Hon kände inte vittnet B dessförinnan. En pojke, R., delade rum med Hamed Hosseini. Ytterligare två personer, K. och C., fanns placerade i familjehemmet.

Hon och K. var ihop en period och de hade samlag. Även R. var intresserad av henne och närgången.

Hon var väldigt nervös men ändå positiv till att lära känna alla. Med tiden började hon och C. att småbråka. Hon och vittnet B kom nära varandra. Hon kom också nära R. Hon kom inte så nära Hamed Hosseini men han umgicks mycket med R. så hon träffade Hamed Hosseini genom R.

Hamed Hosseini hade en flickvän som inte bodde på hemmet.

Målsäganden var tillsammans med en kille som hette CH. De hade inte träffats på länge eftersom han missbrukade och inte var bra för henne. En kväll när hon och några till på familjehemmet hade sett på film hade hon somnat. Hennes pojkvän försökte ringa till henne men fick inte tag i henne utan ringde till Hamed Hosseini.

Hamed Hosseini gav henne telefonen. CH var sur och misstänksam över att Hamed Hosseini hade svarat i stället för hon.

Hon gick och lade sig. Hamed Hosseini och CH hade sms:at under kvällen. Hamed Hosseini lät inte CH tala med henne. Hamed Hosseini hade sagt att han skulle sätta på CHs brud. Det blev senare bråk mellan henne och CH eftersom han är svartsjuk.

Hon frågade varför Hamed Hosseini sagt som han gjort. Hamed Hosseini erkände att han gjort det. Det samtalet spelades in på hennes mobil. Hon gick till Hamed Hosseinis flickvän och sade vad Hamed Hosseini hade skrivit. Det var det hon tänkte hon på när hon senare skrev ett blogginlägg, att hon skulle berätta vad Hamed Hosseini skrivit och att hämnden är ljuv. Hamed Hosseini sade att han redan hade berättat vad han skrivit till CH för sin flickvän. Det dröjde två-tre dagar tills hon själv berättade det för Hamed Hosseinis flickvän. Flickvännen sade att hon redan visste om det.

Hon och Hamed Hosseini löste inte det som varit. Hon var fortsatt arg på Hamed Hosseini men med tiden började de småprata med varandra. Den 23 juli var hon inte arg på Hamed Hosseini längre. Hon gjorde slut med sin pojkvän eftersom han inte var bra för henne. Därefter tänkte hon inte så mycket på det som varit mellan Hamed Hosseini och hennes pojkvän.

På kvällen den 23 juli satt hon och Hamed Hosseini och några till, bl.a. R. och S. (C:s och R:s syster) och såg en film som var våldsamt och handlade om en tjej som blev våldtagen. Ingen tyckte att filmen var bra. Hamed Hosseini började kasta kuddar på S. och kittla henne. Sedan började han kasta kuddar på målsäganden.

Hon minns inte exakt när de slutade se på filmen men det var före kl. 24. De gick och lade sig på sina rum. Hon kunde inte sova. Hon fick ett sms av Hamed Hosseini där han frågade om de kunde gå ut och röka. Hon minns inte när hon fick sms från

Hamed Hosseini, Kanske en timme efter att hon lagt sig. Hon svarade ja på Hamed Hosseinis sms. Han ville dock vänta eftersom R. var vaken. R. var intresserad av henne och kunde bli svartsjuk. Hon väntade därför tills Hamed Hosseini gav klar-tecken så att R. inte skulle se dem. Hon visste att Hamed Hosseini inte hade cigaretter så hon gick ut med honom.

Hamed Hosseini satt i en vit bil på gården. Hon vet inte vad det var för bil men den var inte liten. Bilen stod en bit från huset.

Hon ifrågasatte varför han satt i bilen. Han sade att han brukade göra det när han ville vara för sig själv och att han hade bråkat med sin flickvän. Han bad henne hoppa in i bilen. Han hoppade också in i baksätet. De satt i bilen ett par minuter innan allt hände. De diskuterade inte vad som tidigare varit mellan dem.

Han satt med ögonen riktade mot henne och såg henne i ögonen. Han lutade sig fram och gav henne en puss. Hon frågade vad han höll på med när han hade flickvän. Han svarade inte utan började hångla med henne. Hon ifrågasatte honom igen. Hon var inte med på kyssen och hånglet men gjorde inget motstånd då.

Han lade sig över henne med armarna mot hennes ben. Hon kunde inte röra sig så hon klämdes ihop. Hon kunde bara röra på händerna. Han är tyngre än hon. Han fortsatte kyssa och smeka henne. Han drog av henne hennes mjukisbyxor och trosor och sina egna byxor. Han trängde in vaginalt i henne. Hon bad honom sluta men visade inte något tecken på att det gjorde ont. Han var inne i henne 2-5 minuter. Därefter hade han analt samlag med henne. Det gjorde väldigt ont. Hon bad honom sluta. Han höll för hennes mun och tryckte upp hennes huvud mot dörren. Det pågick omkring 10 minuter. Därefter slutade han, tog på sig sina kläder och gick ut ur bilen.

Hon skrek men vet inte om det hördes till huset. Bildörren som hon trycktes mot var låst.

Hon var i chocktillstånd och satt kvar i bilen. Hon gick in och uppför trappan. Hon hade ont och blödde väldigt mycket. Hon lade sig och förstod inte vad som hade hänt. Hon somnade till och från. Hon sov kanske en halvtimme och vaknade därefter.

På morgonen var hon osäker på om hon skulle berätta något eftersom hon var osäker på om hon skulle bli trodd. Hon berättade ändå för vittnet B vad som hade hänt. Vittnet B ”blev galen” och sade att det här inte var något som hon kunde vara tyst om. Vittnet B drog henne till Yvones rum. Vittnet B berättade lite vad som hade hänt. Yvonne ställde lite frågor och målsäganden berättade vad som hade hänt.

Yvonne blev arg på målsäganden och sade att målsäganden skulle åka till sjukhus. Yvonne sade också att om det fanns bevis på våldtäkt skulle målsäganden få vara kvar annars skulle hon ”ryka direkt”. Yvonne var arg över att målsäganden inte berättat på en gång och att det gjorde henne mindre trovärdig. Yvonne blev arg över hela situationen och att målsäganden inte skulle ha gått ut och rökt. Yvonne trodde att målsäganden ljög, hon sade ” jag tror inte det du säger är sant”.

Målsäganden berättade också för C. via sms vad som hade hänt. C. tycket synd om målsäganden men ville inte bli indragen. C. var sur efteråt och påstod att målsäganden dragit in henne.

Målsäganden, vittnet B och ytterligare två personer åkte till sjukhuset. Hon träffade poliser senare när de kom till sjukhuset.

Det gjordes en läkarundersökning av henne. När hon kom tillbaka pratade hon inte med Hamed Hosseini. Hon var kvar vid hemmet i ungefär ytterligare en månad. Hamed Hosseini blev placerad i ett annat familjehem samma dag som allt hände.

Hon hade svårt att sitta och gå dagarna efteråt. Hon hade också svårt att sova. Det satt i under en-två veckor. Hon skämdes verkligen. Alla undvek henne. Hon ville inte visa att hon hade ont. De på hemmet trodde inte på henne och tycket att hon, enligt Yvonne, ”särade på benen lätt”. Inga pratade med henne och hon själv var ”mycket diskret”.

Hon kände sig smutsig och äcklig de första dagarna, näst intill värdelös. Alla påstod att hon ljög. Ingen ville ha henne kvar och ”de vara ledsna för att Hamed Hosseini hade flyttat därifrån”.

Efter händelsen hade hon väldigt svårt att sova. Sedan ett halvår tillbaka har hon börjat drömma mardrömmar och blivit rädd för att sova. Hon har tänkt på drömmarna även på dagarna. Hon har fått diagnosen posttraumatisk stress och depressionsdiagnos. Hon har fått sämre självförtroende.

Hon ringde till BUP i Gävle och blev kallad dit. Där fick hon sina diagnoser. Hon går dit en gång i veckan. Hon äter medicin mot depression, ångest och sömnproblem.

Hon har också varit hos skolkuratoren. Det som hände har påverkat henne i skolan. Efter händelsen har hon blivit okoncentrerad och frånvarande. Hennes betyg har försämrats rejält.

Hon mådde dåligt även innan hon kom till familjehemmet när hon var tillsammans med CH. Hon sade att hon inte ville träffa honom om han höll på med droger. Hon började missbruka själv. Hon fick flytta till det aktuella familjehemmet eftersom

hennes föräldrar inte klarade av henne hemma. Hon var deprimerad då. Hon började dock umgås med de på hemmet och tyckte det var roligt att bo där. Hon mådde bra där och kände sig omtyckt.

Hamed Hosseini

Några veckor före den 23 juli ringde målsägandens pojkvän under fem-sex dagar till hans telefon för att få tag i målsäganden. Pojkvännen blev mer och mer aggressiv när han inte fick tala med målsäganden. Till sist gick han till hennes rum och gav henne telefonen.

Senare började målsägandens kille att ringa igen och sade bl.a. att Hamed Hosseini skulle låta bli hans tjej. Till sist skrev Hamed Hosseini att han skulle sätta på målsäganden för att hennes kille skulle sluta vara så kaxig och för att han skulle slippa honom. Han minns inte hur målsägandens kille reagerade. Målsäganden reagerade efteråt genom att vara sur och pratade med honom om det. Hon sade senare att hon och hennes kille gjorde slut på grund av det som Hamed Hosseini hade skrivit.

Dagen efter dessa sms kom hans flickvän till honom. Han berättade då vad han skrivit om målsäganden till hennes kille för att slippa honom. På kvällen samma dag kom C. och bad honom komma ut. Han förstod att det var något och det var en ”skum stämning”. Målsäganden sade att de skulle och berätta för Hamed Hosseinis flickvän om det som Hamed Hosseini hade skrivit till målsägandens kille. Hans flickvän sade dock att Hamed Hosseini redan hade berättat alltihopa.

Alla satt i soffan och tittade på film på kvällen den 23 juli. Kl. var före 24. De såg en hemsk film. Han sade själv att den var hemsk och tyckte inte alls att den var bra. När filmen började ta slut började han skämta med S., R:s syster, och kasta kuddar. Alla började kasta kuddar och skoja.

R. och S. drog iväg. Bara han och målsäganden blev kvar. De fortsatte att kasta kuddar. Redan då kysstes de på soffan. Det var första tillfället som de kysstes i soffan. Han berättade inte om kyssen i soffan för polisen. Han glömde det eller mindes inte.

Det gick bara 10-20 sekunder efter att de hade börjat kasta kuddar innan de började hängla, det höll på i kanske 30 sekunder.

De gick senare till sina rum. Efter någon timme fick han ett sms från målsäganden där det stod: ”ha ha, du är sjuk”. Han misstänkte att det berodde på deras ”bråk” på soffan. De skickade ytterligare sms till varandra och efter några sms skickade han sms till målsäganden och frågade om de skulle gå ut och röka. Yvonne ville inte att de skulle ta med sig de som inte rökte och eftersom R. inte rökte så väntade de tills han hade somnat.

R. gick och lade sig. Han väntade själv i ytterligare 15-20 minuter. Han skrev till målsäganden att R. hade somnat. Han gick ut i hallen. När han stod och väntade på henne och hörde henne komma hörde han R. som var vaken. Målsäganden gick tillbaka. Han sade till R. att han skulle gå ut och röka. R. gick då och lade sig.

Han gick ut och satte sig i bilen och skrev till målsäganden att R. fortfarande var vaken och att hon fick vänta tills han hade somnat. Efter två-tre minuter gick han in igen och då var R. vaken. Han väntade igen på att R. skulle somna. Han väntade lite längre tills R. hade somnat. Han väntade ytterligare kanske 40 minuter. Därefter skrev han till målsäganden att R. hade somnat och att de kunde gå ut.

Han tänkte bara på att de skulle gå ut och röka när de gick ut och inte på något hångel.

Han gick ut i ett par tofflor och målsäganden kom barfota. De ställde sig bakom lekstugan för att röka. Han gav henne en av sina tofflor. De pratade knappt medan de rökte.

När de hade rökt klart frågade han om de skulle gå till bilen, som stod nedanför ett fönster. Han ville att de skulle gå till bilen för att kyssas och ha sex. Han frågade inte om hon ville ha sex innan de gick till bilen. Hon sade inget själv om att hon inte ville ha sex och frågade inte varför de skulle till bilen.

Han gav henne den andra toffeln. Hon hade redan öppnat dörren, alla dörrar var upplåsta, och stod och väntade på honom medan han gick in och hämtade ett par andra tofflor.

De ville båda gå in i bilen. Målsäganden satte sig i bilen och han satte sig bredvid. Han satt till höger i baksätet och hon i mitten. Efter cirka tio sekunder vände de sina ansikten mot varandra och kysstes direkt. De pratade inte alls. De kysstes i kanske 30 sekunder. Efter att de kyssts klart tog hon tag där nere på honom och smekte honom. Han drog ned sina byxor till knäna. Hon började då suga av honom. Det tog inte mer än en minut. Hon reste sig därefter och tog av sig sina byxor och han tog av sig sina byxor.

Hon lade sig med huvudet mot vänstra dörren. Ingen av dem hade byxor. Hon lyfte på benet. Han lade sig med armarna om förarsätet så att han ”var uppe i luften och inte ramlade på henne”. Han hade samlag med målsäganden framifrån. När de höll på gled hans penis ur några gånger. ”Han hade händerna där uppe” och kunde inte göra något så hon stoppade tillbaka den. Efter tredje eller fjärde gången ”stoppade hon hans penis där bak”. Han kände det men hade fortfarande händerna uppe i luften. Hon hade sina armar om honom med händerna på hans rygg. Det hela tog tre-fyra minuter.

”Han blev klar” när hon ”stoppade den analt”. Hon ville dock fortsätta. Hon tryckte honom mot sig. Han fortsatte i kanske ytterligare tio-femton sekunder men inte analt. Därefter reste de sig och tog på sig byxorna.

De gick därefter ut ur bilen och till sina rum.

Det var fönster öppna i bilen. Om målsäganden hade skrikit skulle det ha hörts till huset.

Målsäganden visade inte ett enda motstånd ”utan tvärtom”. Han märkte inte att målsäganden hade ont, ”hon lät mer som att hon njöt”. Han såg inte att målsäganden blödde vid något tillfälle.

Dagen efter vaknade han vid kl. 11-12 och satte sig vid datorn. Vittnet B kom dit och sade att Yvonne ville prata med honom. När han kom till Yvannes rum vara bara vittnet B och Yvonne där. De påstod att målsäganden sagt att han våldtagit henne. Han nekade till det och nekade också under fem-tio minuter till att de hade haft sex tillsammans. Därefter erkände han att de hade haft sex.

Yvonne var besviken över att han hade ställt till det. Han flyttade därefter till ett annat hem i fyra-fem veckor. Därefter fick han komma tillbaka till det första hemmet.

Yvonne Davidsson Esangbedo

På morgonen den 23 juli kom målsäganden och vittnet B till henne. Vittnet B var uppriven och sade att målsäganden hade blivit våldtagen. Yvonne Davidsson Esangbedo talade med målsäganden och frågade om vad som hade hänt. Målsäganden berättade att hon och Hamed Hosseini sms:at, att de gått ut och rökt och sedan gått i en av bilarna och haft sexuellt umgänge mot hennes vilja. Hon minns inte om

målsäganden berättade att Hamed Hosseini hållit fast henne men hon sade att han hållit för hennes mun.

Yvonne Davidsson Esangbedo frågade målsäganden varför hon inte kommit till henne först i stället för till vittnet B. Hon sade till målsäganden att hon måste flyttat eftersom hon blivit våldtagen. Målsäganden tyckte dock att Hamed Hosseini skulle flytta i stället.

Målsäganden uppträdde ”ganska vanligt”, hon var ledsen men hon grät inte och gav inte uttryck för att hon hade ont. Hon sade också att hon kanske ”skulle ha tagit R. i stället”. Yvonne Davidsson Esangbedo visste att R. var förtjust i målsäganden. Det var också därför som hon tyckte det var svårt att ha målsäganden kvar på hemmet. Målsäganden hade pratat mycket själv med R. Hon tycker inte att målsäganden visade att man inte bör ha en relation eller förbindelse med någon på ett familjehem.

Hamed Hosseini flyttade till ett jourhem medan målsäganden blev kvar och fick vara på sitt rum. Polisen kom och ville ha målsägandens kläder och sådana saker. När Yvonne Davidsson Esangbedos chefer kom blev det en polisanmälan. Det kan stämma att det var vittnet B som gjorde polisanmälan.

Hennes känsla var att det som målsäganden berättade inte var riktigt sant. Hon trodde inte riktigt på målsäganden. Det var en känsla hon hade. ”Hon uppfattade målsäganden som opåverkad”. Målsäganden hade haft sexuellt umgänge med R:s bästa kompis en tid innan.

Hon minns inte om hon frågade Hamed Hosseini om vad som hade hänt. Hon minns dock nu att han först nekade till att de hade haft sex men hon minns inte vad han sade därefter. Han sade att ”både han och målsäganden ville och att han skulle ha slutat på en gång om målsäganden inte hade velat”.

Hon måste ha sagt som det står antecknat i polisförhör från ett förhör några timmar efter att målsäganden berättat för henne, kanske 09.30, om det som hade hänt.

Hamed Hosseini är ganska svag och målsäganden är ganska stark och borde ha kunnat freda sig.

Målsäganden har skickat ett sms till C., som C. berättat, och skrivit att de ska sätta dit Hamed Hosseini tillsammans. C. ska ha svarat att hon inte hade med det att göra.

Ann-Cathrin Westlén

Hon arbetar som psykolog vid BUP Gävle sedan 1997. Målsäganden bedömdes ha behov av samtalsterapi till följd av sina fastsatta diagnoser posttraumatisk stress och depression. Vidare led målsäganden av mardrömmar om att hon blev våldtagen, koncentrationssvårigheter samt till och från tankar om att inte vilja leva. För Ann-Cathrin Westlén beror målsägandens mående dels på våldtäkten som hon blivit utsatt för och dels på mardrömmarna där hon blir utsatt för våldtäkt.

Målsäganden har tidigare under sommaren 2013 varit i behov av behandling. Hon mådde då dåligt och en bedömning gjordes. Under bedömningsfasen skedde våldtäkten. Bedömningen under sommaren visade inte att målsägandens mående var av den graden att det behövdes barnpsykiatriska insatser. Hon hänvisades till primärvården, vilket innebar att man bedömde målsägandens mående som lindrig depression.

Den 20 februari 2014 hade målsägandens mående försämrats betydligt och hennes depression hade förvärrats. Till detta hade kommit mardrömmar och ångestattacker. Detta bedömdes bero på våldtäkten i juli 2013.

Hennes intryck är att målsäganden har svårt att visa för andra hur hon mår.

Det är svårt för målsäganden i skolan. Hon har svårt med koncentrationen och har en anpassad skolgång.

Målsäganden medicinerar med antidepressiv medicin, lugnande och ångestdämpande medicin samt sömnmedicin.

Hon träffar målsäganden en gång i veckan under 60 minuter. Sedan en månad tillbaka har de börjat bearbeta själva traumat. De planerar en tioveckorssession och de har hittills gjort två.

Vittnet B

Den 23 juli 2013 bodde hon hos Yvonne Davidsson Esangbedo tillsammans med målsäganden och Hamed Hosseini och några till. Hamed Hosseini hade flyttat dit när hon själv kom dit och målsäganden kom senare.

På kvällen före den 23 juli höll målsäganden och Hamed Hosseini på och skrattade och kittlade varandra. Det var lika från båda sidor. Själv gick hon och lade sig. Det stämmer att det var lite laddad stämning och att Hamed Hosseini och målsäganden verkade lite intresserade av varandra.

På morgonen den 23 juli kom målsäganden till hennes rum och pratade om att hon blivit våldtagen av Hamed Hosseini. Hon minns inte mer än att målsäganden var ledsen och grinade. Målsäganden sade att de hade varit ute i en bil på gaveln. De hade påbörjat ett samlag som båda var med på. Hon tror att målsäganden sade att hon sagt nej men att Hamed Hosseini hade fortsatt. Hon tror att målsäganden använde uttrycket våldtäkt. Hon minns att målsäganden var ledsen, grät och hade ont. Målsäganden sade att det hade varit analt. Hon tror att målsäganden sade att det hade gjort ont.

Hon tyckte att de skulle gå till Yvonne. Målsäganden ville först inte det. Hon tror att målsäganden sade att hon var rädd för att inte bli trodd. De gick ändå till Yvonne. Hon var med målsäganden när de gick till Yvonne. Målsäganden var mest tyst och ledsen då. Hon minns inte vad målsäganden sade i detalj till Yvonne. Yvonne tyckte att de skulle tala med Hamed Hosseini.

Hon var med målsäganden till sjukhuset. Hon vet och minns inte varför hon var med på sjukhuset i stället för Yvonne. Målsäganden bodde kvar i kanske en månad och hon själv bodde också kvar. Det blev en deprimerad stämning på hemmet efteråt. Målsäganden sade att hon kände sig misstrodd och att folk trodde att hon ljög.

Hon minns inte hur hon reagerade när målsäganden kom och berättade för henne vad som hade hänt. Hon blev säkert chockad. Hon kommer inte ihåg vad hon själv sade.

Det stämmer att hon sade så som det står antecknat i polisförhör. När hon hördes av polisen var hon tveksam till om det som målsäganden berättade hade hänt.

Hon var själv fundersam över målsägandens berättelse men hon vet inte om det var något speciellt som gjorde henne fundersam. Målsäganden hade svårt att sitta när de var på sjukhuset. Hon funderade dock på hur ont målsäganden hade när hon senare hoppade på en studsmatta tillsammans med en vän. Hon tyckte att det var konstigt att målsäganden ville bo kvar hos Yvonne trots att hon blivit utsatt för en så allvarlig grej.

Tingsrätten gör följande bedömning

Det är klarlagt att målsäganden och Hamed Hosseini träffats utanför familjehemmet där de bodde och att de haft samlag i en bil som stod parkerad på gården.

Målsäganden har berättat detaljerat om hur hennes relation med Hamed Hosseini varit under deras vistelse på hemmet. Hon har också berättat utförligt om kvällen innan hon och Hamed Hosseini träffades i bilen och vad som hände därefter. Hon har utförligt beskrivit hur Hamed Hosseini genomförde vaginalt och analt samlag med henne mot hennes vilja, att han höll för hennes mun, att hon skrek och att dörren som hon trycktes mot var låst. Hon har vidare berättat att hon efteråt hade ont och blödde mycket.

Målsäganden tog på morgonen den 23 juli kontakt med vittnet B och berättat att hon blivit våldtagen av Hamed Hosseini. Vittnet B har uppgett att målsäganden var ledsen och grät när hon kom till henne samt att målsäganden berättade att hon hade ont. Även Yvonne Davidsson Esangbedo har bekräftat att målsäganden var ledsen när hon och vittnet B kom till henne samt att målsäganden också för henne berättade detaljerat om vad som hade hänt under natten dessförinnan.

Det anförda talar starkt för att målsäganden är trovärdig och att hennes uppgifter är tillförlitliga. Till detta kommer uppgifterna i det åberopade rättsintyget om skador och smärta hos målsäganden. Även Ann-Cathrin Westléns uppgifter om målsägandens psykiska besvär, mardrömar om våldtäkter samt självmordstankar talar ytterligare för att målsägandes uppgifter är sanningsenliga.

Hamed Hosseini har också lämnat detaljerade uppgifter om ett händelseförlopp. Mot hans trovärdighet talar dock att han lämnat helt andra uppgifter än målsäganden om det sexuella umgänge som han och målsäganden hade. Han har således beskrivit hur målsäganden tagit aktiv del och varit minst lika drivande som han själv. Ett sådant beteende hos målsäganden framstår emellertid som oförenligt med den stödbevisning för målsägandens version som redovisats i det ovanstående. Sammantaget anser tingsrätten att Hamed Hosseinis uppgifter om att det varit fråga om fri-

villigt sex från målsäganden inte är trovärdiga utan lämnar uppgifterna utan avseende.

Vittnet B och framför allt Yvonne Davidsson Esangbedo har varit tveksamma till målsägandens uppgifter. Deras tveksamhet synes dock inte bero på målsägandens uppgifter som sådana utan, vad gäller Yvonne Davidsson Esangbedo, målsägandens beteende i andra sammanhang och, vad gäller vittnet B, bl.a. att målsäganden kunde hoppa studsmatta en kort tid efter den 23 juli. Orsaken till deras tveksamheter är enligt tingsrättens mening inte av sådan beskaffenhet att bedömningen av målsägandens uppgifter rubbas.

Sammanfattningsvis är målsägandens uppgifter, i förening med övrig stödbevisning, så starka att de ska läggas till grund för bedömningen. Det är därmed styrkt att Hamed Hosseini med våld genomfört samlag med målsäganden enligt vad som anges i gärningsbeskrivningen. Det är tydligt att samlag genomförts mot målsägandens vilja, något som Hamed Hosseini måste ha förstått. Åtalet är styrkt. Gärningen ska bedömas som våldtäkt.

Påföljd

Det är fråga om ett hänsynslöst bettende från Hamed Hosseini sida. Gärningen skedde dessutom i en bil och möjligheten för målsäganden att ta sig därifrån var högst begränsad, särskilt då en av bildörrarna, som målsäganden berättat att hon trycktes mot, var låst. Gärningen är så allvarlig att påföljden normalt ska bestämmas till fängelse. Tingsrätten anser att gärningens straffvärde motsvarar fängelse i två år och sex månader.

Med hänsyn till Hamed Hosseinis ålder när gärningen begicks är det s.k. straffmättningsvärdet – som skulle ha dömts ut om påföljden hade bestämts till fängelse – lägre än straffvärdet. Under förutsättning att skyddstillsyn förenas dels med före-

skrifter om behandling som frivården bestämmer och dels med samhällstjänst anser tingsrätten att en sådan påföljd kan bestämmas i stället för fängelse.

Antalet arbetstimmar bör bestämmas till 240 timmar och alternativstraffets längd till fängelse 11 månader.

Skadestånd

Det övergrepp som målsäganden utsatts för har varit hänsynslöst och skett i ett trångt utrymme där möjligheten för målsäganden att komma bort varit små eller obefintliga. Det är tydligt att målsäganden mått mycket dåligt av övergreppet och att hon fortfarande har psykiska besvär på grund av det. Med hänsyn till dessa omständigheter anser tingsrätten att skadeståndet bör bestämmas till ett något högre belopp än det normalbelopp som vitsordats av Hamed Hosseini.

Hamed Hosseini ska således betala skadestånd till målsäganden med ett skäligt belopp om 130 000 kr, varav 110 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. På beloppet 130 000 kr ska utgå begärd ränta.

Övrigt

Sekretess ska gälla för målsägandens identitet och vittnet B:s personuppgifter enligt vad som framgår av domslutet.

Hamed Hosseini ska betala föreskriven avgift enligt lagen om brottsofferfond.

Kostnaderna för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.

FALU TINGSRÄTT
Enhet 1
1:10

DOM
2014-12-09

B 615-13

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se *bilaga* (Dv 400)

Överklagande (ställt till Svea hovrätt) senast den 30 december 2014

Lars Vestergren

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.